

[**Esther Malling Pedersen.**]

alle Parter, bedst baade for Mødrene, for Børnene og for Samfundet, om Mødrene kunde blive hjemme og tage sig af deres Smaaabørn. Jeg for mit Vedkommende er ikke i Tvivl om, at der gaar meget værdifuldt tabt ved, at Samlivet mellem Mødrene og Smaaabørnene ikke bliver det, som det kan og skal være, men der er noget, der hedder Livets barske Realiteter, og vi staar over for en af dem i dette, at Kvinderne maa tage deres Tørn inden for Arbejds-markedet for overhovedet at muliggøre Opretholdelsen af deres Hjem.

Derfor kan jeg hilse dette Lovforslag med megen Glæde, og jeg haaber, at det vil virke efter sin Bestemmelse. Jeg ser ikke nogen Anledning til at komme ind paa Enkeltheder; Forslaget har jo været undergivet en meget indgaaende saglig Behandling baade i det andet høje Ting og i Udvalget, saa jeg kan i alt væsentligt erklære mig tilfreds med dets Bestemmelser. Jeg ser meget gerne, at Kommunerne her skal virke med. Jeg tror, det er rigtigt, at de bliver interesserede, og jeg vil ogsaa haabe, at de viser den Forstaaelse, som jeg synes man har Lov til at vente af dem i et Forhold som dette.

Hvad angaar Lokalerne, der jo skal godkendes, fordi mange af Lokalerne er under al Kritik, vil jeg udtale det Ønske — som for øvrigt ogsaa mit Partis Ordfører i det andet høje Ting har fremsat —, at man dog ikke gaar strengere til Værks end nødvendigt ved denne Godkendelse og hele Tiden har det for Øje, som er det egentlige, at det gælder om at have saa mange af disse Institutioner som muligt, saa at man ikke ved at sætte Kravet med Hensyn til Lokalerne for højt igen — selv om de naturligvis skal være fuldt forsvarlige — lægger Hindringer i Vejen for, at man kan faa en Institution, en Vuggestue eller en Børnehave, hvor Mulighederne i øvrigt er til Stede.

Med disse Ord skal jeg udtale Ønsket om, at dette Lovforslag maa blive gennemført hurtigt, og at det maa komme til at virke saadan, som Meningen og Hensigten er, til Hjælp for de arbejdende Mødre og skabende mere betryggende Kaar for Børnene.

Johanne Dahlerup-Petersen: Det har gennem de sidste Aar været en almindelig Opfattelse, som ogsaa har været delt af mit Parti, at Forsorgslovens Bestemmelser om det offentlige Støtte til Institutioner for forebyggende Børneværn burde tages op

til Revision. Det sker med dette Lovforslag, og jeg kan som Ordfører for Det konservative Folkeparti tilsiige vor Støtte til en hurtig og velvillig Behandling heraf.

Samtidig med at jeg udtrykker vor Beklagelse over, at vor Børneforsorg ogsaa har været et af Omraaderne, hvor vi paa Grund af den tyske Besættelse har maattet staa i Stampe i henimod 2 Aar, vil jeg uforbeholdent, ligesom den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, lykønske den højt-ærede Arbejds- og Socialminister til, at vi allerede nu, saa kort efter Befrielsen og i en Tid, hvor saa mange andre vigtige Lovkomplekser optager os og presser paa, stilles over for dette Lovforslag om Forsorgen for vore Smaaabørn.

Heller ikke jeg ser nogen Grund til at fordybe mig i Enkeltheder, der allerede har været drøftet i det andet høje Ting. Jeg kan slutte mig til Bestemmelserne i § 1 og ligeledes til § 2, hvoraf det fremgaar, at Loven maa ses som en Prøvelovgivning gældende for 2 Aar. — Det konservative Folkeparti kan støtte Forslaget om de Forhøjelser og Udvidelser af Statstilskuddet, der her er Tale om, og jeg skal ikke trætte med at fremhæve, hvor stort eller hvor lille Statstilskuddet har været indtil nu, hvor mangelfuldt og utilstrækkeligt det har vist sig at være i disse sidste Aar for Byernes smaa Hjem, hvor saavel gifte Mødre som de ikke-gifte har haft meget strenge Vilkaar at arbejde under, naar de har skullet skaffe, hvad der skal til til Livets Ophold. Der er Brug for adskilligt flere Børnehaver f. Eks., end vi har nu, og tillige i mange Tilfælde for bedre Børnehaver. Vi haaber, at de snart maa blive oprettet, og at det tilstrækkelige Antal kvalificerede Lærerinder og Medhjælpere maa være til Raadighed. Vi ønsker ogsaa, at Børnehavelærerinderne, de Kvinder, der arbejder med vore Smaaabørn inden for de sociale Børneværn, maa faa noget mere Solskin i deres Liv, det Solskin, som højere Lønninger til dem vil give. De har arbejdet under meget smaa Kaar, de er gaaet ind til denne Livsgerning med stor Idealisme, og Samfundet skylder dem dog i nogen Maade at honorere deres Indsats for vore smaa.

Vi har vel alle vore Ønsker om, hvordan Vuggestuer, Børnehjem, Eritidshjem og Daghjem skal være i de kommende Tider. Vi glæder os til at se de gamle Institutioner faa ny Maling, Forbedringer paa forskellig Maade, mere Plads og mere Solskin ind i Stuerne, Lys og Luft i de før